

Назив дела: РОЊА, РАЗБОЈНИЧКА КЋИ

Име и презиме писца: Астрид Линдгрен

Наслов рада: РОЊА, РАЗБОЈНИЧКА КЋИ

Роња је кћи разбојника Матиса и његове жене Лувис, родила се једне олујне вечери, у огромном замку усред шуме. Грозне харпије су надлетале замак, а у тренутку кад се родила, гром је преполовио Матисово утврђење. Свих дванаест Матисових разбојника били су јако срећни што се родио наследник разбојничког вође.

Оно што нису знали у Матисовом замку, то је да се исте вечери на једном другом месту у шуми родио разбојнички син Борке и Ундис, по имену Бирк. Борка и његови разбојници били су највећи непријатељи Матису и његовој банди. Међутим, када су жандарми почели да их истерују из шуме, Борка се са дружином и породицом уселио у онај други, напуштени део Матисове тврђаве, који је располутио гром.

Кад је Роња мало порасла, родитељи су је пустили да иде сама у шуму и да открива нове ствари. Видела је бауке, харпије, тролове сумрака, гузуљке. Научила је да се не оклизне и не падне у воду или Паклену провалију, да се пење и брзо трчи. Видела је разне шумске животињице и њихове младунце. Онда је једног дана стајала испред Паклене провалије и са друге стране угледала дечака Бирка. У почетку су се мрзели, али како су се виђали, упознали су се и завољели као брат и сестра. Више пута су једно другом спасили живот и проводили су много времена заједно. Нико није смео да зна да се они друже, јер су припадали непријатељским групама разбојника и знали су да ће разочарати и разљути своје очеве. Њихово пријатељство је откривено једне вечери када је Матис заробио Бирка и одвео га у замак. Роња је била јако бесна и разочарана и решила да се преда Борки, да би спасила Бирка. То је њеном оцу сломило срце. Једне вечери, деца се селе из својих утврђења у Медвеђу пећину. Нису више могли да поднесу ту беспотребну, неразумну и бесмислену мржњу између својих родитеља.

У пећини им је било лепо, били су заједно и нико се није љутио на њих што се друже. Били су слободни и срећни, мада су им тате и маме недостајали. За то време, Борка и Матис желе да се убију од туге за својом децом, мада још увек не схватају шта деца хоће да им поруче. Они су обојица тврдоглави, умишљени и себични и није их брига шта мисле њихови најближи. Када су се деца после многих молби вратила кући, очеви су се ипак потукли, без обзира на све што су урадили Роња и Бирк. То је ипак била последња туча, јер су се очеви на крају помирили. Ипак, нису очекивали да су њихова деца паметнија и племенитија и да никада неће бити разбојничке вође. Добром старом разбојнику Ђелавом Перу је јако било драго због тога. На самрти је Роњи открио како је некада давно спасао малог сивог баука од харпија. У знак захвалности, баук му је открио тајну о Сребрном брду. Ту је тајну он сад пренео девојчици.

Следећег пролећа, док су им очеви заједно пљачкали караване и тукли жандарме, Роња и Бирк су отишли до своје Медвеђе пећине. Њихова је будућност изгледала лепо, јер они неће бити разбојници. Њихово пријатељство је победило мржњу између генерација и генерација њихових очева, а ускоро ће и каравани моћи мирно да пролазе кроз шуму, јер неће бити више ни разбојника.

Име и презиме: Филип Ђукић **Разред:** 3
Основна школа: ОШ „Исидора Секулић“
Наставник: Весна Јовчић
Број телефона: 065 227 21 93
Мејл адреса: magicbrster@gmail.com